

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Ceban Vasilii Gavril, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2019 și încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 06 iunie 2019,

A C O N S T A T A T :

1. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 06 iunie 2019 a fost admisă parțial plângerea condamnatului Ceban Vasilii, s-a constatat faptul că, condamnatul Ceban Vasilii, a fost deținut în perioada XXXXX-XXXXX în XXXXX - Chișinău, în condiții contrare prevederilor art. 3 a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

A fost dispusă reducerea pedepsei condamnatului Ceban Vasilii, pentru perioada totală 258 (două sute cinci zeci și opt) zile, în care s-a aflat în detenție provizorie în XXXXX Chișinău, cu calcularea a 1 zi de reducere pentru 10 zile de detenție.

Termenul pedepsei definitive stabilite lui Ceban Vasilii prin sentința Judecătoriei Ialoveni XXXXX, de 15 ani, în partea neexecutată, a fost redusă cu 25 (două zeci și cinci) de zile.

În privința perioadei rămase de 8 (opt) zile, cu titlu de despăgubire, a fost dispusă despăgubirea în sumă de 400 (patru sute) lei, și anume a câte o unitate convențională pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condițiilor de detenție, care urmează a fi încasată din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova.

În rest pretențiile condamnatului Ceban Vasilii au fost respinse, ca neîntemeiate.

2. Recurs a declarat condamnatul Ceban Vasilii, prin care a solicitat casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 06 iunie 2019, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral plângerea înaintată și efectuarea unui calcul conform legislației în vigoare.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, instanța greșit a aplicat legislația în vigoare și a efectuat un calcul greșit al termenului care i se cuvine condamnatului la recalcularea pedepsei, solicitând calcularea reducerii pedepsei să fie aplicate prevederile art. 3 CEDO, art. 473² Cod de procedură penală, 1 zi de detenție pentru 10 zile din termenul pedepsei.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2019, recursul condamnatului Ceban Vasilii a fost respins ca nefondat.

În motivarea soluției, instanța de recurs a menționat că ținând cont de prevederile 473⁴ alin. (3) - (4) Cod de procedură penală, prima instanță corect a reținut că, condamnatul Ceban Vasilii s-a aflat în condiții de detenție provizorie contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în perioada de timp de la XXXXX până la XXXXX, adică pe parcursul a 258 zile.

Astfel, instanța de recurs luând în considerație totalitatea efectelor cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale ale condamnatului, precum și intensitatea, gravitatea și durata încălcării, ținând cont de principiile proporționalității și echității, a apreciat că prima instanță corect a stabilit calculul de 1 zi de reducere pentru fiecare 10 zile de detenție, astfel încât termenul pedepsei definitive stabilite lui Ceban Vasilii prin sentința Judecătorei Ialoveni din XXXXX de 15 ani, să fie redus cu 25 de zile, iar cu privire la perioada rămasă, și anume 8 zile care nu pot fi reduse, corect a fost stabilită acordarea condamnatului Ceban Vasilii, a sumei de 400 (patru sute) lei, și anume a câte o unitate convențională pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condițiilor de detenție.

4. Nefiind de acord cu soluțiile instanțelor, condamnatul Ceban Vasilii a declarat recurs în anulare prin care a solicitat casarea încheierii și deciziei instanței de recurs pronunțate în respectiva speță, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului, condamnatul a menționat că instanțele de judecată eronat au aplicat prevederile art. 473⁴ alin. (4)-(6), 385 alin. (5) Cod de procedură penală precum și art. 3 CEDO, prin ce au admis erori la calcularea termenului pentru reducerea pedepsei precum și a despăgubirilor întrucât în perioada de referință avea statut de prevenit dar nu de condamnat.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea

atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că, decizia instanței de recurs prin care a fost menținută încheierea judecătorului de instrucție, adoptată în ordinea reglementată de art. 447-449 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul declarat împotriva deciziei instanței de recurs din speță este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

Așadar, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, întrucât acesta nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul **Ceban Vasili XXXXX** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2019, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **05 iunie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor